

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2022 m. gegužės 10 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Godos Ambrasaitės-Balynienės, Alės Bukaviniienės ir Gedimino Sagačio (kolegijos pirmininkas ir pranešėjas),

teismo posėdyje kasacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal ieškovo bankrutavusio labdaros ir paramos fondo „Dvarų atgimimas“ procesinių teisių perėmėjos mažosios bendrijos „Skolpreka“ kasacinį skundą dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. gegužės 18 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovo bankrutavusio labdaros ir paramos fondo „Dvarų atgimimas“ ieškinį atsakovams N. P. (N. P.), V. V. P., N. S. ir M. S. dėl sandorių pripažinimo negaliojančiais ir žalos atlyginimo, tretieji asmenys, nepareišiantys savarankiškų reikalavimų, Vilniaus miesto 22-ojo notarų biuro notarė Judita Skrodenytė, Vilniaus miesto 10-ojo notarų biuro notarai, valstybės įmonė Turto bankas.

Teisėjų kolegija

nustatė:

I. Ginčo esmė

1. Kasacinėje byloje sprendžiama dėl materialiosios teisės normų, reglamentuojančių labdaros ir paramos fondų turto perdavimą nuosavybėn neatlygintinai šio fondo valdymo organo nariui ir su juo susijusiems asmenims, aiškinimo ir taikymo.
2. Ieškovas bankrutavęs labdaros ir paramos fondas „Dvarų atgimimas“ (toliau – ir fondas „Dvarų atgimimas“ arba fondas) kreipėsi į teismą su ieškiniu atsakovams N. P., V. V. P., N. S. ir M. S., prašydamas: 1) pripažinti negaliojančia 2018 m. kovo 9 d. dovanojimo sutartį Nr. JS-1499, sudarytą V. V. P. ir jos dukters N. S., taikyti restituciją, grąžinant V. V. P. nekilnojamąjį turtą – (duomenys neskelbtini) ha ploto žemės sklypą, gyvenamąjį namą, kiemo statinius, esančius (duomenys neskelbtini); 2) pripažinti negaliojančia 2018 m. kovo 9 d. dovanojimo sutartį Nr. JS-1507, kuria V. V. P. padovanojo nekilnojamąjį turtą dukters sūnui (vaikaičiui) M. S., taikyti restituciją, grąžinant V. V. P. nekilnojamąjį turtą – žemės sklypą, esantį (duomenys neskelbtini); 3) pripažinti negaliojančia 2018 m. kovo 9 d. transporto priemonės pirkimo-pardavimo sutartį, kuria V. V. P. dukteriai N. S. už 200 Eur pardavė automobilį „Jaguar X-Type“; taikyti restituciją, grąžinant V. V. P. automobilį, o N. S. priteisiant iš V. V. P. 200 Eur; 4) pripažinti negaliojančia 2015 m. sausio 27 d. dovanojimo sutartį Nr. JS-578, kuria V. V. P. padovanojo nekilnojamąjį turtą dukteriai N. S., taikyti restituciją, grąžinant V. V. P. nekilnojamąjį turtą – 7/80 dalis žemės sklypo, 2603/10000 dalis neįrengtos pastogės, butą su rūsiu, esančius (duomenys neskelbtini); 5) pripažinti negaliojančiomis 2011 m. rugpjūčio 12 d. dovanojimo sutartį VŠ-1290, 2011 m. rugpjūčio 12 d. sutuoktinių turto pasidalijimo sutartį VŠ-1288, 2011 m. rugpjūčio 18 d. turto pasidalijimo sutartį Nr. DA-3663 ir 2011 m. rugpjūčio 19 d. sutartį Nr. DA-3687, kuriais N. P. visą turėtą nekilnojamąjį turtą ir automobilį perleido žmonai V. V. P., taikyti restituciją, grąžinant N. P. perleistą turtą; 6) priteisti ieškovui iš atsakovo N. P. 108 026,53 Eur neteisėtai gautų fondo lėšų bei 5 proc. dydžio metines procesines palūkanas; 7) priteisti bylinėjimosi išlaidų atlyginimą.
3. Ieškovas nurodė, kad jam iškėlus bankroto bylą bankroto administratorius kreipėsi į Vilniaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos Trakų poskyrį, iš šio 2017 m. gegužės 29 d. gavo ieškovo veiklą apibūdinančius Vilniaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos 2012 m. kovo 9 d. patikrinimo aktą Nr. (4.65)-07-77-7 (toliau – VMI 2012 m. kovo 9 d. patikrinimo aktas) su priedais. Ieškovo aiškinimu, VMI 2012 m. kovo 9 d. patikrinimo akte yra padaryta išvada, kad fondas „Dvarų atgimimas“ veikė ne deklaruotu Užutrakio dvaro sodybos atstatymo ir renovavimo, o šio fondo prezidento N. P. giminių ir pažįstamų rėmimo tikslu. 2006–2009 m. fondo „Dvarų atgimimas“ gauta 78 197,41 Eur (270 000 Lt) parama panaudota nesilaikant Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymo reikalavimų, nes ji panaudota ne visuomenei naudingiems tikslams, o fizinių asmenų privatiems interesams tenkinti. Ieškovas pažymėjo, kad pagal fondo banko sąskaitos išrašą per laikotarpį nuo 2004 m. gruodžio 22 d. iki 2017 m. gegužės 17 d. fondo prezidentas N. P. iš sąskaitos grynaisiais pinigais paėmė 94 414,39 Eur (325 994 Lt) sumą. Be to, fondo „Dvarų atgimimas“ vardu N. P. grynaisiais pinigais gavo 13 612,14 Eur (47 000 Lt) paramą, tačiau 2012 m. kovo 9 d. patikrinimo akte ir jo prieduose nenurodyta, kur buvo panaudotos paramos lėšos. Ieškovo įsitikinimu, tokiais N. P. veiksmais fondui „Dvarų atgimimas“ padaryta iš viso 108 026,53 Eur (372 994 Lt) žala.
4. Ieškovas nurodė, kad atsakovas N. P. buvo nesąžiningas, nes žinojo ar turėjo žinoti, jog sudaromi ginčo sandoriai – 2011 m. rugpjūčio 12 d. dovanojimo sutartis Nr. VŠ-1290, 2011 m. rugpjūčio 12 d. sutuoktinių turto pasidalijimo sutartis Nr. VŠ-1288, 2011 m. rugpjūčio 18 d. turto pasidalijimo sutartis Nr. DA-3663 ir 2011 m. rugpjūčio 19 d. dovanojimo sutartis Nr. DA-3687 – pažeis fondo kreditorių teises. Visus ginčijamus sandorius ieškovas prašė pripažinti negaliojančiais *actio Pauliana* (Pauliano ieškiny) (Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.66 straipsnis) pagrindu.

II. Pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų procesinių sprendimų esmė

5. Vilniaus apygardos teismas 2020 m. spalio 7 d. sprendimu ieškovo ieškinį atmetė.
6. Teismas nustatė, kad ieškovas *actio Pauliana* pagrindu prašė pripažinti negaliojančiais sandorius, kuriais 2011 metais atsakovas N. P. perleido turtą (jo dalį) sutuoktinei V. V. P. (2011 m. rugsėjo 12 d. dovanojimo sutartis, 2011 m. rugpjūčio 18 d. turto pasidalijimo sutartis ir 2011 m. rugpjūčio 19 d. dovanojimo sutartis), ir iš šių sandorių išvestinius sandorius, kuriais atsakovo N. P. sutuoktinė V. V. P. turtą perleido dukteriai N. S. arba vaikaičiui M. S. (2015 m. sausio 27 d. dovanojimo sutartis, 2018 m. kovo 9 d. dvi dovanojimo sutartys, 2018 m. kovo 9 d. transporto priemonės pirkimo-pardavimo sutartis).

7. Teismas pažymėjo, kad *actio Pauliana* taikymui būtina, jog kreditorius turėtų neabejotiną ir galiojančią reikalavimo teisę skolininkui, t. y. šis institutas taikomas, kai skolininkas nėra įvykdęs visos ar dalies prievolės kreditoriui arba įvykdęs ją netinkamai. Kreditorius turi pareigą įrodyti byloje, kad jis turi tokią, t. y. neabejotiną ir galiojančią, reikalavimo teisę, jog ši teisė egzistuoja, nėra tariama, pasibaigusi ir pan. Bylos duomenys patvirtina, jog ieškovo ginčijamus sandorius atsakovas N. P. sudarė 2011 m. rugpjūčio mėnesį.
8. Atsižvelgdamas į atsakovų argumentus, kad ieškovas reikalavimą dėl N. P. skolinės prievolės kildina iš VMI 2012 m. kovo 9 d. patikrinimo akto, kad trečiasis asmuo VĮ Turto bankas į ieškovo (fondo) kreditorių sąrašą įtrauktas 2017 m. birželio 23 d., teismas padarė išvadą, jog, atsakovui N. P. 2011 m. rugpjūčio mėnesį sudarant ginčijamus sandorius, VĮ Turto bankas ar kiti kreditoriai neturėjo neabejotinos ir galiojančios reikalavimo teisės į fondą. Teismas pabrėžė, jog byloje nėra duomenų, kad 2011 metų rugpjūčio mėnesį N. P. ir jo vadovaujamas fondas „Dvarų atgimimas“ būtų turėję kreditorių ar kad fondui būtų keliama bankroto byla, kas lemtų, jog, sudarydamas ginčo sandorius, kuriais turtą perleido sutuoktinei, atsakovas N. P. būtų pažeidęs kreditorių interesus.
9. Teismas nurodė, kad atsakovas N. P. dovanojimo sandorius sudarė su sutuoktine, ir ši aplinkybė galėtų reikšti jo nesažiningumą kreditorių atžvilgiu. Tačiau, kaip nustatyta byloje, 2011 metais N. P. ar jo valdomas fondas neturėjo jokių kreditorių, todėl N. P. ar jo sutuoktinės nesažiningumas dėl ginčo sandorių sudarymo negali būti konstatuojamas.
10. Ieškovas, prašydamas iš atsakovo N. P. priteisti 108 026,53 Eur dydžio žalos atlyginimą, neįrodinėja nė vienos iš civilinės atsakomybės sąlygų, tai leidžia daryti išvadą, jog žalos kreditoriams faktas nėra įrodytas ir toks ieškovo reikalavimas negali būti tenkinamas. Taip pat ieškovas neįrodė, kad atsakovas nepagrįstai praturtėjo fondo „Dvarų atgimimas“ sąskaita.
11. Nors byloje yra duomenų, jog atsakovas N. P. iš fondo „Dvarų atgimimas“ ėmė grynuosius pinigus, tačiau įsiteisėję Vilniaus regiono apylinkės teismo sprendimai, priimti laikotarpiu nuo 2018 m. kovo 13 d. iki 2020 m. vasario 26 d., patvirtina, jog N. P. ieškovo lėšas naudojo labdaros tikslais, siekdamas padėti kitiems asmenims. Ieškovas nepateikė pakankamai įrodymų, kurie pagrįstų, kad atsakovas N. P. būtų pasisavinęs fondo „Dvarų atgimimas“ lėšas, o aplinkybė, jog jis disponavo fondo grynaisiais pinigais, savaime nereiškia lėšų pasisavinimo.
12. Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, išnagrinėjusi civilinę bylą pagal ieškovo ir trečiojo asmens VĮ Turto banko apeliacinius skundus, 2021 m. gegužės 18 d. nutartimi Vilniaus apygardos teismo 2020 m. spalio 7 d. sprendimą paliko nepakeistą.
13. Teisėjų kolegija nustatė, kad pagal bylos medžiagoje esančius rašytinius įrodymus atsakovas N. P. grynaisiais pinigais paėmė 108 026,53 Eur fondo „Dvarų atgimimas“ gautų lėšų. Remiantis VMI 2012 m. kovo 9 d. patikrinimo aktu, fondas „Dvarų atgimimas“ deklaravo 2006–2010 metais gavęs 78 197,41 Eur paramos, šią 2006–2009 m. laikotarpį panaudojo suteikdamas labdarą fiziniams asmenims. Šios paramos dalis, sudaranti 48 122,68 Eur, remiantis ieškovo mokėjimų žiniaraščiais, 2007–2009 m. laikotarpiu išmokėta šešiams fiziniams asmenims (penkiems ligotiems ar nedirbantiems pensininkams ir vienam neįgaliajam). Visi šeši labdarą gavę fiziniai asmenys buvo susiję su atsakovu (buvusiu fondo prezidentu) N. P. – labdarą gavo fondo prezidento žmonos kaimynė, fondo prezidento žmonos sesuo, fondo prezidento motina, fondo prezidento sesuo, fondo prezidento žmona, pats fondo prezidentas.
14. Teisėjų kolegija padarė išvadą, kad 2004–2009 m. laikotarpiu galiojęs įstatymų reglamentavimas – Labdaros ir paramos įstatymo 3 straipsnio (straipsnio redakcija, galiojusi nuo 2002 m. balandžio 18 d. iki 2013 m. sausio 1 d.) 1 dalis, Labdaros ir paramos įstatymo 6 straipsnio (straipsnio redakcija, galiojusi nuo 2001 m. liepos 11 d. iki 2014 m. rugsėjo 25 d.) 1 dalis, Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymo fondų įstatymo 15 straipsnio (straipsnio redakcija, galiojusi nuo 1996 m. balandžio 10 d. iki 2012 m. gruodžio 31 d.) 2 dalies 1 punktas – nedraudė labdaros ir paramos fondams teikti labdarą fondo valdymo organo nariui ar su juo susijusiems asmenims, jeigu tai atitinka fondo įstatuose nurodytus tikslus, o paramos ir labdaros gavėjai atitinka Labdaros ir paramos įstatyme nustatytą gavėjo statusą.
15. Teisėjų kolegija nustatė, kad fondo „Dvarų atgimimas“ įstatuose (2.1.1 punkte) buvo apibrėžtas tikslas šelpti ir teikti pagalbą asmenims, ir byloje nėra duomenų, jog labdarą gavę nedirbantys ar ligoti pensininkai, taip pat neįgalus asmuo, nors ir susiję su fondo vadovu asmenys, labdaros gavimo metu nebūtų atitikę Labdaros ir paramos įstatymo 6 straipsnio 1 dalį reikalavimų labdaros gavėjo statusui. Remdamasi tuo, teisėjų kolegija pripažino, kad nurodytas fondo lėšas atsakovas N. P. labdaros gavėjams perdavė teisėtai (pagal gautų paramos lėšų panaudojimo paskirtį), nepažeisdamas labdaros ir paramos fondų veiklą reguliuojančių teisės aktų normų.
16. Nagrinėjant bylą nustatyta, kad atitinkamą dalį fondo lėšų atsakovas N. P. perdavė asmenims, turėjusiems teisę gauti labdarą. Pažymėtina, kad byloje reikalavimas dėl žalos atlyginimo, kuris grindžiamas galimu lėšų panaudojimu ne pagal ieškovo įstatuose deklaruotą tikslą, yra pareikštas ne ieškovui paramą suteikusių asmenų ar kokių nors teisėtą lūkestį gauti fondo lėšas turėjusių asmenų, bet paties fondo. Atsižvelgiant į labdaros ir paramos fondo veikimo principą ir tikslus – turimų lėšų perdavimą kitiems asmenims teikiant paramą arba labdarą, teisėjų kolegijos vertinimu, ieškovas nepagrindė ir neįrodė žalos padarymo (atsiradimo) jam pačiam faktą.
17. Nenustačius vienos iš būtinųjų civilinės atsakomybės taikymo sąlygų – žalos fakto, laikytina, kad ieškovo reikalavimas atsakovui N. P. dėl 108 026,53 Eur dydžio žalos atlyginimo yra nepagrįstas. Ieškovui neturėjus ir šiuo metu neturin t 108 026,53 Eur dydžio reikalavimo teisės atsakovui N. P., atitinkamai ieškovas neturi pagrindo ginčyti atsakovo sudarytus sandorius, remdamasis vien tik tariamos kreditoriaus teisės pažeidimu.
18. Teisėjų kolegija nagrinėjo apeliacinių skundų argumentą, kad ginčijamų sandorių sudarymo metu – 2011 m. rugpjūčio mėn. ieškovas turėjo mokesčių prievolių – ieškovo bankroto byloje patvirtintas VĮ Turto banko kreditoriaus reikalavimas, kuris susidarė dėl nesumokėtų pelno mokesčio už 2006–2009 m. laikotarpį bei socialinio mokesčio už 2006–2007 m. laikotarpį, šių mokesčių mokėjimo pareiga atsirado anksčiau, nei buvo surašytas VMI 2012 m. kovo 9 d. patikrinimo aktas. Išnagrinėjusi šį argumentą, teisėjų kolegija sutiko su pirmosios instancijos teismo išvada, kad ieškovo ginčijamų sandorių sudarymo metu – 2011 m. rugpjūčio mėn. – ieškovo kreditorius neturėjo neabejotinos ir galiojančios reikalavimo teisės.
19. Pagrįsdama savo išvadą (šios nutarties 18 punktas), teisėjų kolegija nurodė, kad įstatymų reguliavimas – Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo 28 straipsnio 1 dalis, Lietuvos Respublikos laikinojo socialinio mokesčio įstatymo 3 straipsnis – suponuoją nuostatą, kad 2006–2009 m. laikotarpiu, už kurį patikrinimo akte ieškovui apskaičiuoti mokėtini mokesčiai, ieškovas ir jam vadovavęs asmuo (atsakovas N. P.) turėjo pagrįstą lūkestį manyti, jog tuo atveju, jeigu labdara ir parama bus teikiama laikantis Labdaros ir paramos įstatymo nuostatų, tokios paramos ar labdaros išmokos neturėtų būti apmokestintos socialiniu ir pelno mokesčiais. Ginčui aktualiu laikotarpiu, už kurį dėl išmokėtų labdaros išmokų ieškovui buvo apskaičiuoti socialinis ir pelno mokesčiai, įstatymų reguliavimas nebuvo toks aiškus ir vienareikšmis, jog sukurtų atsakovui N. P. pareigą iki patikrinimo akto sudarymo (iki 2012 m. kovo 9 d.) žinoti ar neabejotinai numatyti, kad kaip labdara ieškovo išmokėtos išmokos apmokestintinos socialiniu ir pelno mokesčiais. Vien tai, jog atsakovas N. P. veikė mokesčių ir kitus įstatymus aiškindamas savo naudai, o vėliau paaiškėjo, kad toks atsakovo subjektyvus suvokimas neatitiko patikrinimo akte mokesčių administratoriaus darbuotojo pateikto įstatymų aiškinimo, nesudaro pagrindo teigti, jog atsakovas N. P., ginčui

aktualių laikotarpiu ieškovo vardu išmokėdamas labdaros lėšas tam tikriems fiziniams asmenims, veikė aiškiai neteisėtai.

III. Kasacinio skundo teisiniai argumentai ir atsiliepimų į jį teisiniai argumentai

20. Kasaciniu skundu ieškovas prašo panaikinti Vilniaus apygardos teismo 2020 m. spalio 7 d. sprendimą ir Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. gegužės 18 d. nutartį bei perduoti bylą nagrinėti iš naujo pirmosios arba apeliacinės instancijos teismui. Kasacinis skundas grindžiamas šiais argumentais:
- 20.1. Apeliacinės instancijos teismas, netinkamai taikydamas ir aiškindamas Labdaros ir paramos fondų įstatymo (redakcija, galiojusi nuo 2004 m. sausio 13 d. iki 2010 m. sausio 4 d.) 15 straipsnio 2 dalies 1 punkte įtvirtintą nuostatą, padarė nepagrįstą išvadą, kad šioje nuostatoje nėra įtvirtinto draudimo labdaros ir paramos fondams teikti labdarą fondo valdymo organo nariui ar su juo susijusiems asmenims, jeigu tai atitinka fondo įstatuose nurodytus tikslus, o paramos ir labdaros gavėjai atitinka Labdaros ir paramos įstatyme nustatytą gavėjo statusą. Dėl to su fondo „Dvarų atgimimas“ prezidentu (steigėju ir dalininku) giminystės ir kitais artimais ryšiais susiję ir labdarą pinigais gavę fiziniai asmenys visiškai nepagrįstai yra traktuojami kaip teisėti labdaros gavėjai.
- 20.2. Apeliacinės instancijos teismas, pažeisdamas įrodymų tyrimo ir vertinimo taisykles bei netinkamai taikydamas ir aiškindamas Labdaros ir paramos įstatymo (redakcija, galiojusi nuo 2006 m. sausio 12 d. iki 2010 m. lapkričio 22 d.) 6 straipsnio 1 dalies, Labdaros ir paramos fondų įstatymo (redakcija, galiojusi nuo 2004 m. sausio 13 d. iki 2010 m. sausio 4 d.) 15 straipsnio 3 dalies 1 punkto nuostatas, nenagrinėjo ir nevertino bylos medžiagoje esančių pakankamų įrodymų dėl labdarą iš fondo „Dvarų atgimimas“ gavusių fizinių asmenų neatitikties labdaros gavėjų kriterijams (statusui). Tai nulėmė, kad teismas nepagrįstai konstatavo, jog fondo „Dvarų atgimimas“ labdarą fondo finansinėmis lėšomis gavę fiziniai asmenys atitiko Labdaros ir paramos įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje nurodytą labdaros gavėjo statusą.
- 20.3. Apeliacinės instancijos teismas, pažeisdamas Labdaros ir paramos įstatymo (redakcija, galiojusi nuo 2006 m. sausio 12 d. iki 2010 m. lapkričio 22 d.) 3 straipsnio 1 ir 3 dalių, Labdaros ir paramos fondų įstatymo (redakcija, galiojusi nuo 2004 m. sausio 13 d. iki 2010 m. sausio 4 d.) 12 straipsnio 1 dalies, 15 straipsnio 1 ir 4 dalių nuostatas bei įrodymų tyrimo ir vertinimo taisykles, padarė nepagrįstą išvadą, kad atsakovas N. P., būdamas fondo „Dvarų atgimimas“ prezidentas, steigėjas ir dalininkas, paramos lėšas pervedė fiziniams asmenims pagal gautų paramos lėšų panaudojimo paskirtį, įtvirtintą Labdaros ir paramos įstatymo 3 straipsnio 1 dalies ir fondo įstatų 2.1.1 punkto nuostatose.
- 20.4. Apeliacinės instancijos teismas, netinkamai taikydamas ir aiškindamas [CK 6.66](#) straipsnio 1 dalies nuostatas dėl kreditoriaus neabejotinos ir galiojančios reikalavimo teisės kaip būtiniosios *actio Pauliana* instituto taikymo sąlygos ir jos nustatymo momento, kartu nukrypdamas nuo šiuo klausimu formuojamos kasacinio teismo praktikos, ieškovo kreditoriaus VĮ Turto banko (perėmusio reikalavimo teises iš VMI) neabejotinos ir galiojančios reikalavimo teisės atsiradimo momentą nepagrįstai susiejo su šio kreditoriaus finansinio reikalavimo ieškovo bankroto byloje patvirtinimu ir mokesčių administratoriaus mokestinio patikrinimo akto surašymu ir tokiu būdu eliminavo bet kokią fondo „Dvarų atgimimas“ buvusio vadovo atsakomybės galimybę.
21. MB „Skolpreka“, kuri nuo 2022 m. kovo 23 d. yra ieškovo procesinių teisių perėmėja, nurodė palaikanti kasaciniame skunde nurodytus reikalavimus.
22. Atsiliepime į ieškovo kasacinį skundą atsakovė V. V. P. nurodo nesutinkanti su skunde išdėstytais reikalavimais. Atsiliepimas į kasacinį skundą grindžiamas šiais argumentais:
- 22.1. Ieškovas, tariamai gindamas bankrutavusio juridinio asmens interesus, išsinaudoja to juridinio asmens veiklos (sudarytų sandorių, vykdytų finansinių operacijų) ribų ir bando ginčyti fizinių asmenų sandorius, neturinčius jokio finansinio ryšio su bankrutavusio fondo veikla. Kaip juridinį pagrindą pasitelkdamas *actio Pauliana* institutą, ieškovas visiškai nukrypsta nuo šio kreditorių teisėms ginti skirtos instituto normų esmės, bandydamas įrodyti, kad šį teisinį institutą reikia taikyti bet kokiems sandoriams, nors nė viena ieškovo ginčijamų sandorių šalis neturėjo jokių kreditoriaus įsipareigojimų tariamai ginamam juridiniam asmeniui.
- 22.2. Atsakovė V. V. P. iš fondo „Dvarų atgimimas“ labdarą gavo teisėtai, atitiko labdaros gavėjo statusą, ir tai patvirtina teismo priimtas ir įsiteisėjęs sprendimas.
23. Atsiliepimu į ieškovo kasacinį skundą atsakovai N. S. ir M. S. prašo kasacinio skundo netenkinti – Vilniaus apygardos teismo 2020 m. spalio 7 d. sprendimas ir Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. gegužės 18 d. nutartis yra pagrįsti ir teisingi. Atsiliepimas į kasacinį skundą grindžiamas šiais argumentais:
- 23.1. Priimti ir įsiteisėję Vilniaus regiono apylinkės teismo sprendimai civilinėse bylose [Nr. e2-1689-239/2018](#), [Nr. e2-1691-239/2018](#), [Nr. e2-1692-239/2018](#), [Nr. e2-1704-424/2019](#) ir Nr. e2-70-231/2020 patvirtina, kad fiziniai asmenys labdarą iš šio fondo gavo teisėtai, buvo tinkami labdaros gavėjai. Šie įsiteisėję sprendimai taip pat patvirtina, kad atsakovas N. P. ieškovo lėšas naudojo tinkamai, labdaros tikslais, vadovaudamasis įstatymais ir fondo „Dvarų atgimimas“ įstatais.
- 23.2. Byloje nesant būtinųjų *actio Pauliana* sąlygų visumos, nėra pagrindo remiantis [CK 6.66](#) straipsniu naikinti ginčijamų sandorių. Be to, N. S. ir jos sūnaus M. S. iš savo motinos senelės V. V. P. gautas asmeninis turtas visiškai nesusijęs su fondo veikla, todėl nėra jokio teisinio pagrindo naikinti šiuos sandorius.
24. Kitų byloje dalyvaujančių asmenų atsiliepimų į kasacinį skundą įstatymų nustatyta tvarka negauta.

Teisėjų kolegija

konstatuoja:

IV. Kasacinio teismo argumentai ir išaiškinimai

Dėl kasacinio nagrinėjimo dalyko ir bylos nagrinėjimo kasaciniame teisme ribų

25. Bylos nagrinėjimo kasaciniame teisme ribas apibrėžia Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir [CPK](#)) 353 straipsnis. Pagal šio straipsnio pirmąją dalį kasacinis teismas, neperžengdamas kasacinio skundo ribų, patikrina apskųstus sprendimus ir (ar) nutartis teisės taikymo aspektu. Kasacinis teismas yra saistomas pirmosios ir apeliacinės

instancijos teismų nustatytų aplinkybių. Toks bylos nagrinėjimo kasaciniame teisme ribų (ir kartu kasacinio proceso paskirties) apibrėžimas reiškia, kad kasacinis teismas sprendžia išimtinai teisės klausimus, be to, tik tokius klausimus, kurie yra tiesiogiai iškelti kasaciniame skunde (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2021 m. vasario 24 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e3K-3-2-684/2021](#), 19 punktą).

26. [CPK 347 straipsnio](#) 1 dalies 3 punkte įtvirtintas reikalavimas kasaciniame skunde nurodyti išsamius teisinius argumentus, kurie patvirtintų [CPK 346](#) straipsnyje nurodytų kasacijos pagrindų buvimą, reiškia, kad kasaciniame skunde nurodyti kasacijos pagrindai turi būti siejami su kasaciniu skundu skundžiamo apeliacinės instancijos teismo procesinio sprendimo motyvų ir teisinių argumentų klaidų ar pažeidimų atskleidimu. Kasacinio teismo teisėjų atrankos kolegijos padarytas kasacinio skundo apibendrintas vertinimas (kaip atitinkančio įstatymo reikalavimus) ne visada reiškia, kad kiekvienas skundo argumentas ar jų grupė atitinka įstatymo nustatytus reikalavimus – suformuluoja kasacinio nagrinėjimo dalyką. Detalų skundo argumentų vertinimą atlieka byla kasacine tvarka nagrinėjanti teisėjų kolegija (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. birželio 28 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-373/2013](#)).

Dėl Labdaros ir paramos fondų įstatymo 15 straipsnio 2 dalies 1 punkto aiškinimo ir taikymo

27. Nagrinėjamoje byloje aktualus teisinis reglamentavimas, įtvirtintas Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos fondų įstatymo pakeitimo 2003 m. gruodžio 22 d. įstatymu Nr. IX-1940 išdėstytoje naujos redakcijos Labdaros ir paramos fondų įstatymo redakcijoje, galiojusioje nuo 2004 m. sausio 13 d. iki 2012 m. gruodžio 31 d. Šios redakcijos Labdaros ir paramos fondų įstatymo 15 straipsnio 2 dalies 1 punkte buvo nustatyta, kad fondui draudžiama neatlygintinai perduoti fondo turtą nuosavybėn, pagal patikėjimo ar panaudos sutartis fondo dalininkui, valdymo ir kolegialių organų nariui, fonde darbo sutarties pagrindu dirbančiam asmeniui ar su jais susijusiam asmeniui, ar trečiajam asmeniui, išskyrus labdaros ar paramos tikslus, nustatytus fondo įstatuose pagal Labdaros ir paramos įstatymą.
28. Apeliacinės instancijos teismas konstatavo, kad minėtoje įstatymo nuostatoje nėra draudimo perduoti fondo turtą sudarančias lėšas valdymo organo nariui ar su juo susijusiems asmenims, jeigu tai atitinka fondo įstatuose nurodytus tikslus, o paramos ir labdaros gavėjai atitinka Labdaros ir paramos įstatyme nurodytą gavėjo statusą.
29. Kasaciniame skunde ieškovas, be kita ko, nurodo, kad pagal aptariamą įstatymo nuostatą fondo turtą galima perleisti tik trečiajam asmeniui, jeigu jis atitinka pirmiau nurodytus kriterijus, tuo tarpu pačiam valdymo organo nariui ir su juo susijusiems asmenims – ne. Teisėjų kolegija šį kasacinio skundo argumentą atmeta kaip teisiškai nepagrįstą.
30. Pirmą, nei byloje esančiais įrodymais, nei kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, kad nagrinėjamam ginčui aktuali Labdaros ir paramos fondų įstatymo 15 straipsnio 2 dalies 1 punkto nuostata lingvistiškai turėtų būti aiškinama kitaip, nei tai darė apeliacinės instancijos teismas.
31. Antra, istorinė aptariamo klausimo teisinio reguliavimo raida rodo, kad įstatymų leidėjas, norėdamas susieti draudimo neatlygintinai perleisti fondo turtą išimtį („išskyrus labdaros ar paramos tikslus, nustatytus fondo įstatuose pagal Labdaros ir paramos įstatymą“) tik su trečiaisiais asmenimis, tai galėjo padaryti aiškiai, o tą ir padarė vėliau pakoreguodamas atitinkamas įstatymo nuostatas.
32. Atkreiptinas dėmesys, kad 2002 m. birželio 13 d. įregistruotame Labdaros ir paramos fondų įstatymo pakeitimo įstatymo projekte Nr. IXP-1701 buvo siūloma Labdaros ir paramos fondų įstatyme įtvirtinti absoliutų draudimą neatlygintinai perduoti fondo turtą nuosavybėn arba leisti naudotis fondo turtu pagal patikėjimo ar panaudos sutartį fondo steigėjui ar su juo susijusiam asmeniui (žr. <https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAP/TAIS.168632?positionInSearchResults=6&searchModelUUID=d29a4033-9529-4bc5-94fe-4e4c4c01ec21>). Šio įstatymo projekto aiškinamajame rašte, be kita ko, buvo nurodyta, kad „siekiant, kad fondų gaunamos lėšos labdarai ir paramai būtų naudojamos tik pagal paskirtį ir nebūtų piktnaudžiaujama fondo turtu ar lėšomis, įstatymo projekte numatoma daugiau apribojimų, pvz., fondams neleidžiama neatlygintinai perduoti fondo turto nuosavybėn, pagal patikėjimo ar panaudos sutartį fondo steigėjui ar su juo susijusiam asmeniui <...>“ (žr. <https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAK/TAIS.168633?jfwid=1ack7lgacb>). Taigi įstatymo projektas buvo pateiktas su absoliučiu draudimu perduoti fondo turtą fondo steigėjui ir su juo susijusiems asmenims. Tačiau Labdaros ir paramos fondų įstatymo pakeitimo įstatyme Nr. IX-1940 buvo įtvirtintas kitoks teisinis reguliavimas.
33. Pažymėtina, kad vėliau, t. y. 2012 metais, svarstant Labdaros ir paramos fondų įstatymo pakeitimo projektą Nr. XIP-2837, nagrinėjamos 15 straipsnio 2 dalies 1 punkto nuostatos neaiškumas neliko nepastebėtas. Nors minėtu projektu siūlomo pakeisti Labdaros ir paramos fondų įstatymo 18 straipsnio 2 dalies 1 punkte buvo siūloma palikti formuluotę, iš esmės analogišką anksčiau galiojusiai 15 straipsnio 2 dalies 1 punkto formulotei, Seimo kanceliarijos Teisės departamento išvadose nurodyta, kad „turėtų būti derinamos projektu keičiamo įstatymo 18 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos, nes iš siūlomo teisinio reguliavimo nėra aišku, kokiais atvejais yra draudžiama perleisti fondo turtą. Minėto straipsnio 2 dalyje nustatyta, jog net ir straipsnio 1 dalyje nustatytais tikslais (įskaitant labdaros ar paramos tikslus, nustatytus pagal Labdaros ir paramos įstatymą) draudžiama perleisti turtą tam tikriems subjektams, išskyrus labdaros ar paramos tikslus nustatytus fondo įstatuose pagal Labdaros ir paramos įstatymą“ (žr. 2012 m. balandžio 27 d. pagrindinio komiteto išvadą: <https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAK/TAIS.426948?jfwid=kjtisqnn>).
34. Reaguodamas į tai, įstatymų leidėjas, 2012 m. birželio 19 d. priimdamas Labdaros ir paramos fondų įstatymo pakeitimo įstatymą Nr. XI-2076, atskiruose Labdaros ir paramos fondų įstatymo 18 straipsnio 2 dalies punktuose įtvirtino tokius draudimus: „2. Fondui draudžiama: 1) neatlygintinai perduoti fondo turtą nuosavybėn, pagal patikėjimo ar panaudos sutartis fondo dalininkui, valdymo ir kolegialių organų nariui, fonde pagal darbo sutartį dirbančiam asmeniui ar su jais susijusiam asmeniui; 2) neatlygintinai perduoti fondo turtą nuosavybėn trečiajam asmeniui, išskyrus labdaros ir paramos tikslus, nustatytus fondo įstatuose pagal Labdaros ir paramos įstatymą; <...>“. Taigi nuo 2013 m. sausio 1 d. įsigaliojusioje Labdaros ir paramos fondų įstatymo redakcijoje išimtis („išskyrus labdaros ir paramos tikslus, nustatytus fondo įstatuose pagal Labdaros ir paramos įstatymą“) taikoma tik neatlygintinai perduoti fondo turtą nuosavybėn trečiajam asmeniui. Tokia nuostata galioja iki šiol. Vis dėlto, atsižvelgiant į teisės aktų galiojimą laiko atžvilgiu aiškinti ginčui aktualioje įstatymo redakcijoje nustatytą draudimą pagal tai, kaip jis suformuluotas vėliau (2012 m. birželio 19 d. priimtame Labdaros ir paramos fondų įstatymo pakeitimo įstatyme Nr. XI-2076), nėra teisinio pagrindo.
35. Atsižvelgiant į išdėstytas aplinkybes, pagrįsta laikytina apeliacinės instancijos teismo pozicija, kad ginčo santykiams aktualioje įstatymo normoje įtvirtinta išimtis iš draudimo perduoti fondo turtą gali būti taikoma visiems šioje nuostatoje įtvirtintiems subjektams, tarp jų ir valdymo organo nariui bei su juo susijusiems asmenims.

Dėl įrodymų tyrimo ir vertinimo taisyklių pažeidimo

36. Ginčo laikotarpiui aktualios redakcijos Labdaros ir paramos įstatymo 3 straipsnio (straipsnio redakcija, galiojusi nuo 2002 m. balandžio 22 d. iki 2012 m. gruodžio 31 d.) 1 dalyje buvo nurodyta, kad labdaros dalykai šiame įstatyme nurodytiems labdaros gavėjams teikiami jų minimaliems socialiai priimtiniams poreikiams tenkinti, sveikatos priežiūrai užtikrinti, padėti likviduoti karo ir gaivalinių nelaimių, gaisrų, ekologinių katastrofų, užkrečiamųjų ligų protrūkių bei epidemijų pasekmes. Vadovaujantis Labdaros ir paramos įstatymo 6 straipsnio (straipsnio redakcija, galiojusi nuo 2001 m. sausio 1 d. iki 2014 m. spalio 3 d.) 1 dalimi, labdaros gavėjais galėjo būti: 1) neįgalieji (invalidai); 2) ligoniniai; 3) vaikai našlaičiai ir be tėvų globos likę vaikai; 4) nedirbantys pensininkai, negaunantys kitų pajamų, išskyrus pensijas ir kitas socialines išmokas; 5) bedarbiai; 6) asmenys, kuriems Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka pripažintas nukentėjusiųjų teisinis statusas; 7) šeimos (asmenys), kurių gaunamos pajamos negali patenkinti jų minimalių socialiai priimtinių poreikių, kurių mastą nustato savivaldybės; 8) asmenys, savivaldybių nustatyta tvarka pripažinti nukentėjusiais nuo karo ir gaivalinių nelaimių, gaisrų, ekologinių katastrofų, epidemijų, užkrečiamųjų ligų protrūkių.
37. Ieškovas kasaciniame skunde, be kita ko, nurodo, kad apeliacinės instancijos teismas, priimdamas skundžiamą nutartį, pažeidė materialiosios teisės normas ir įrodymų tyrimo bei vertinimo taisykles, todėl nepagrįstai konstatavo, jog fondo „Dvarų atgimimas“ labdarą fondo finansinėmis lėšomis gavę fiziniai asmenys atitiko Labdaros ir paramos įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje nurodytą labdaros gavėjo statusą.
38. Vertinant šį kasacinio skundo argumentą atkreiptinas dėmesys, kad apeliacinės instancijos teismas skundžiamoje nutartyje konstatavo, jog nagrinėjamoje byloje nėra duomenų, kad labdarą gavę nedirbantys ar ligoti pensininkai, taip pat neįgalūs asmuo, nors ir susiję su fondo vadovu asmenys, labdaros gavimo metu nebūtų atitikę Labdaros ir paramos įstatymo 6 straipsnio 1 dalies reikalavimų labdaros gavėjo statusui. Tuo tarpu ieškovas kasaciniu skundu iš esmės teigia, kad tokia teismo išvada yra nepagrįsta tiek, kiek byloje nėra duomenų, patvirtinančių, jog atitinkami asmenys būtų atitikę Labdaros ir paramos įstatymo 6 straipsnio 1 dalies reikalavimus labdaros gavėjo statusui. Teisėjų kolegijos vertinimu, aptariamasis kasacinio skundo argumentas atmestinas kaip teisiškai nepagrįstas.
39. Pirma, remiantis [CPK 12 straipsniu](#), civilinės bylos visuose teismuose nagrinėjamos laikantis rungimosi principo. Kiekviena šalis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų ar atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai yra remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti.
40. Nagrinėjamoje byloje ieškovas, reikalaujantis iš atsakovo N. P. priteisti lėšas, turėjo teisę ir pareigą pasirinkti reiškiamo reikalavimo faktinį pagrindą. Vienas iš tokių pagrindų galėjo būti tai, kad asmenys, kuriems atsakovas N. P. išmokėjo fondo lėšas, neatitiko Labdaros ir paramos įstatymo 6 straipsnio 1 dalies reikalavimų. Tuo tarpu nagrinėjamoje byloje ieškovo reikalavimas dėl lėšų priteisimo nebuvo grindžiamas ta aplinkybe, kad fondo „Dvarų atgimimas“ labdarą fondo finansinėmis lėšomis gavę fiziniai asmenys neatitiko Labdaros ir paramos įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje nurodyto labdaros gavėjo statuso. Tokiomis aplinkybėmis nebuvo grindžiamas ir ieškovo apeliacinis skundas dėl pirmosios instancijos teismo sprendimo. To nepadaręs ieškovas neturi pagrindo tikėti, kad teismas savo iniciatyva imsis tirti visus teoriškai įmanomus (nors ieškinyje ir (ar) apeliaciniame skunde nenurodytus) reikalavimo pagrindus. Teismams to nepadarius, o ieškovui kasacinio skundo neįrodinėjant argumentais dėl teismo aktyvumo pareigos pažeidimo, nėra pagrindo spręsti, kad apeliacinės instancijos teismo vertinimas buvo nepagrįstas.
41. Antra, aptariamam aspektui atkreiptinas dėmesys į įsiteisėjusių teismų sprendimus kitose bylose, kuriose, be kita ko, dalyvavo labdaros ir paramos fondas „Dvarų atgimimas“: 1) Vilniaus regiono apylinkės teismo 2019 m. gruodžio 12 d. sprendimą civilinėje byloje [Nr. e2-1704-424/2019](#), kurioje, be kita ko, padaryta išvada, kad „< ... > T. K. atitiko labdaros gavėjo statusą <...>“; 2) Vilniaus regiono apylinkės teismo 2020 m. vasario 26 d. sprendimą civilinėje byloje [Nr. e2-70-231/2020](#), kuriame, be kita ko, padaryta išvada, kad „< ... > Teismas nesutinka su ieškovo argumentu, jog atsakovė V. V. P. negalėjo būti paramos gavėja < ... >“; 3) Vilniaus regiono apylinkės teismo 2018 m. gegužės 11 d. sprendimą civilinėje byloje [Nr. e2-1692-239/2018](#), kuriame, be kita ko, nurodyta: „< ... > Nurodytos aplinkybės nepaneigia fakto, jog atsakovė E. B. B. atitiko labdaros gavėjo statusą (nustatytas neįgalumas, buvo ligota) < ... >“; 4) Vilniaus regiono apylinkės teismo 2018 m. gegužės 8 d. sprendimą civilinėje byloje [Nr. e2-1691-239/2018](#), kuriame, be kita ko, konstatuota, kad: „< ... > Nurodytos aplinkybės nepaneigia fakto, jog atsakovė G. V. atitiko labdaros gavėjo statusą < ... >“.
42. Ieškovas kasaciniame skunde taip pat teigia, kad apeliacinės instancijos teismas pažeidė materialiosios teisės normas ir įrodymų tyrimo bei vertinimo taisykles, dėl to padarė nepagrįstą išvadą, kad atsakovas N. P., būdamas fondo „Dvarų atgimimas“ prezidentas, steigėjas ir dalininkas, paramos lėšas pervedė fiziniais asmenimis pagal gautų paramos lėšų panaudojimo paskirtį, nurodytą Labdaros ir paramos įstatymo 3 straipsnio 1 dalies ir fondo „Dvarų atgimimas“ įstatų 2.1.1 punkto nuostatose. Teisėjų kolegija šį kasacinio skundo argumentą atmeta kaip teisiškai nepagrįstą.
43. Pirma, apeliacinės instancijos teismo nutarties 34 punkte konstatuota, kad „Patikrinimo akte nurodyta, kad pagal ieškovo įstatų 2.1.1. punktą fondo „Dvarų atgimimas“ vienas pagrindinių veiklos tikslų yra šelpti ir teikti pagalbą ar nemokamas paslaugas asmenims, kuriems tai reikalinga“. Taigi, skundžiamoje nutartyje teismas aiškiai nurodė byloje esantį įrodymą, kurio pagrindu ir padarė išvadą dėl fakto. Ieškovas kasaciniame skunde nenurodo, kokiams byloje esantiems įrodymams prieštarauja pirmiau nurodyta teismo išvada.
44. Antra, pats ieškovas kasaciniame skunde nurodo, kad fondo „Dvarų atgimimas“ įstatų 2 dalyje įtvirtinti fondo veiklos tikslai, kurių dauguma orientuoti ne į fizinių asmenų šelpimą ir rėmimą, o į istorinės atminties ir palikimo išsaugojimo rėmimą, taip pat cituoja įstatų 2.1.2, 2.2 ir 2.3 punktus. Tačiau ieškovas kasaciniame skunde neneigia apeliacinės instancijos teismo nurodyto įstatų 2.1.1 punkto turinio. Todėl šie kasacinio skundo argumentai niekaip nepaneigia apeliacinės instancijos teismo nustatytos aplinkybės.
45. Apibendrinant darytina išvada, kad ieškovo kasacinio skundo argumentai nepaneigia apeliacinės instancijos teismo išvadų, susijusių Labdaros ir paramos fondų įstatymo 15 straipsnio 2 dalies aiškinimu ir taikymu, vertinant ginčo lėšų panaudojimo teisėtumą. Taigi, dėl ginčo lėšų, kurių pervedimo (ne)teisėtumo klausimas spręstas šioje kasacinėje byloje, nėra pagrindo konstatuoti ieškovo reikalavimo dėl lėšų priteisimo pagrįstumo. Dėl to bylą nagrinėjusių teismų procesiniai sprendimai, kuriais šis reikalavimas atmestas, paliktini nepakeisti.
46. Nagrinėjamoje byloje pareikštu ieškiniu ieškovas, pirma, įrodinėjo savo turtinį reikalavimą atsakovui N. P. (viena šio reikalavimo sąlygų – atsakovo N. P. veiksmų neteisėtumas), antra, *actio Pauliana* pagrindu ginčijo atsakovo N. P. sudarytus sandorius kaip pažeidžiančius ieškovo teises. Šioje nutartyje ieškovo kasacinio skundo argumentai dėl materialiosios ir proceso teisės normų netinkamo aiškinimo ir taikymo bei šių normų pažeidimo, apeliacinės instancijos teismui vertinant atsakovo N. P. veiksmų teisėtumą, atmesti kaip teisiškai nepagrįsti. Atsižvelgdama į tai, dėl ieškovo kasacinio skundo argumentų, susijusių su netinkamu [CK 6.66 straipsnio](#) 1 dalies nuostatų dėl neabejotinos ir galiojančios reikalavimo teisės, kaip būtiniosios *actio Pauliana* instituto taikymo sąlygos, taikymu, teisėjų kolegija nepasisako, nes jie neturi įtakos ginčo baigčiai.

47. Pagal [CPK 93 straipsnio](#) 1 dalies, 98 straipsnio nuostatas bylinėjimosi išlaidos, tarp jų išlaidos advokato pagalbai apmokėti, atlyginamos šaliai, kurios naudai priimtas sprendimas, jas priteisiant iš antrosios šalies. Teisėjų kolegijai konstatavus, kad kasacinio skundo reikalavimai atmestini ir skundžiamas apeliacinės instancijos teismo procesinis sprendimas paliktinas nepakeistas, teisę į bylinėjimosi išlaidų atlyginimą turi atsakovai, kurių atsiliepimai į kasacinį skundą nustatyta tvarka priimti, t. y. V. V. P., N. S. ir M. S.. Tačiau šie atsakovai neteikė prašymų atlyginti jų patirtas išlaidas, susijusias su kasacinės bylos nagrinėjimu, be kita ko, ir išlaidas advokato pagalbai apmokėti.
48. Kasacinis teismas patyrė 27,16 Eur išlaidų, susijusių su procesinių dokumentų įteikimu (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2022 m. balandžio 26 d. pažyma apie išlaidas, susijusias su procesinių dokumentų įteikimu). Netenkinant kasacinio skundo, šių bylinėjimosi išlaidų atlyginimas valstybei priteistinas iš ieškovo procesinių teisių perėmėjo ([CPK 79 straipsnis](#), 88 straipsnio 1 dalies 3 punktas, 92 straipsnis).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 359 straipsnio 1 dalies 1 punktu ir 362 straipsnio 1 dalimi,

nutaria:

Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. gegužės 18 d. nutartį palikti nepakeistą.

Priteisti iš ieškovo bankrutavusio labdaros ir paramos fondo „Dvarų atgimimas“ procesinių teisių perėmėjos mažosios bendrijos „Skolpreka“ (j. a. k. 304082599) valstybei 27,16 Eur (dvidešimt septynis Eur 16 ct) procesinių dokumentų siuntimo išlaidų atlyginimo. Ši suma mokėtina į Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (j. a. k. 188659752) biudžeto pajamų surenkamąją sąskaitą, įmokos kodas – 5662.

Ši Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis yra galutinė, neskundžiama ir įsiteisėja nuo priėmimo dienos.

Teisėjai Goda Ambrasaitė-Balynienė

Alė Bukavinienė

Gediminas Sagatys